

Forfatter: Laub, Hardenack Otto Conrad

Titel: BREV TIL: Thorup, Carl Edvard FRA: Laub, Hardenack Otto Conrad (1867-08-26)

Citation: Laub, Hardenack Otto Conrad: "BREV TIL: Thorup, Carl Edvard FRA: Laub, Hardenack Otto Conrad (1867-08-26)", i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (3. bind)*, Karl Sehønbergs Forlag., s. 109. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-003-shoot-L0022522300030050.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Fra Laub til Provst Thorup. *)*
Viborg, 26. August 1867.

— — — — Efter Landemodet havde vi det store Missionsmøde. Det var en god Ende paa denne Sommer, en Leilighed, hvor tildeels det kunde samles, som 4 Uger før var nær ved at gaae hver sin Vei, — tildeels, thi vi kunde dog noget spore hos Grundtvigianerne en Drift til ikke at ville være med. Man kan have forskjellige Meninger om Maaden, hvorpaa Missionen bør fremmes, og jeg turde paa ingen Maade paatage mig at staae i Spidsen for denne Sag. Men ved Møder af denne Art kunne vi alligevel Alle føle os som Eet, med eet Maal trods de adskilte Veie. Saaledes har jeg ogsaa tidligere ved Missionsmøder været samlet med Grundtvigianerne paa Deres — min gamle — Egn: Agerbek og Leth. Og saaledes er det i det Hele og Store ogsaa gaaet her. Den fulde Kirke og fulde Sang, den store Offring under fortsat Sang havde noget usigeligt Velgjørende, og navnlig Offringen er af Mange bleven regnet til det mest Opbyggelige. Ogsaa de mange Mennesker, med hvem man her gjorde s. 110eller fornyede Bekjendtskab: Kalkar, hvem jeg har kjendt tidligere og æret, men nu maae elske, Biskop Balslev, flere Præster, hvem jeg kjendte af deres hædrede Navne, unge levende Gandidater osv. Maaskee De ogsaa veed, at vi havde en tydsk Præst fra Lübeck *). — — Det. har vel været Nogle til Forargelse, at jeg ved Fællesmaaltidet udbragte hans Skaal, og at han fik Lov til at svare paa Tydsk; men hvad er et Missionsmøde, hvor man ikke kan taale at høre Fjendens Tungemaal, talt af En, som glæder sig ved at kunne være med? — Og efter dette Mødes Ende endnu et Gilde, hvor rigtignok kun Deres Svoger og jeg vare med, men som dog for os og Flere havde sin store Betydning: Reisegilde for den nu omtrent færdige Halvdeel af vor Domkirke. Ja, De skulde see dette færdige Stykke, see det f. Ex. i Maaneskin fra min Have, naar Kuglerne paa Taarnspidserne ikke ere til at skjelve fra Stjernerne, og Korset over Kuppelhvælvingen synes at svæve frit paa den bla.a Himmel. Saaledes sees det ikke altid; men jeg og mine Børn have seet det en Aften til vor store Fryd. Jeg venter ikke at see denne Kirke færdig; men at jeg har kunnet følge med dens Bygning saa længe, i gode og onde Dage (i Krigsaaret), det vil jeg altid regne til det Gode, jeg har oplevet. — — —